

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesu Libri Dvo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap IV. Ad Iesu Societatem eluctatus etiam tiro ad excelsum virtutis
apicem enititur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT IV.

*Ad IESV Societatem eluctatus,
etiam tiro ad excelsum virtutis
apicem enititur.*

§. I.

*Petit adSo-
cietatem
admitti.*

DUm verò hæc patrem inter & filium certamina feruent, annus & quid amplius se circumegit. Tandem quia pater cetera mitis, hac una in re saxo durior in filij sententiam minimè concessit; Filius ut in DEI voluntatem toto pectore concederet, non amplius cunctandum ratus, apud eos, qui in Societatem adlegendi potestate pollebant, supplex admitti postulavit, atque ut Cælum in sua vota flecteret, totum se rebus divinis immerfit, conscientiae labeculas octavo quoque die eluere, Angelicâ dape animam reficere, ter quaterve inedia flagrisque per hebdomadem in se gravius animadvertere eò usque perseveravit, donec voti compos, etsi longè seriùs quàm optabat, à Moderatoribus factus est. Quod ubi constantiâ prorsus invictâ præter spem extorsit, ad Religiosæ vitæ tirocinium Messanæ ponendum clam parentibus (ut aliquorum

quorum fert opinio) discessit, nemini injurius; quòd Cæli præjudicio se emancipatum non ignoraret: non tamen antè receptus, quàm à progenitoribus missionem, & sequè DEO mancipandi potestatem accepisset.

§. II.

Voluebatur tunc annus à Christo Nato *Tirocinium* sesquimillesimus sexagesimus, Bernardo nostro vitæ quintus supra decimum: cum in ea, quam diximus, urbe Tirocinij domum, quam Sanctus Ignatius primam omnium, dum viveret, erexit, ingressus Marci Antonij nomen, & cum nomine omnem mundi gloriam, spem, cogitationemque deposuit, ac Bernardus bonâ Majorum veniâ (in nostro tamen Ordine perrarâ) esse dicique voluit. *Nomen Bernardi adsciscit.*

Hoc in loco ex veteri instituto omnem *quam* retrò vitam curiosa indagine relégit, & Patri Leonardo Capanno, conscientiae arbitrio, prolixè candidèque aperuit; in qua tamen ipse neque umbram lethalis culpæ, quantumvis sedulò perquireret, deprehendit: multò etiam minùs deinceps inventurus; quòd tiro noster cordis animique nitore Angelicas mentes imitari cupidus, in id omnes vires neruósque contenderit, ne vel levio-

*Voluptatū
hostis.*

levioris noxæ labeculam sciens incurreret, aut legem quantulamcunque prudens violaret: Eum in finem, ut ab omni nævo purum servaret animum, hostile odium in omnem adeò voluptatem concepit, ut ne ulla fortè imprudenti maculam aspergeret, nullam non haberet suspectam. Hinc etiam honesta, nullisque vetera legibus, quæque sine piaculo sibi indulgere poterat, sensuum delinimenta gravissimè sibi interdixit.

§. III.

*Continen-
tia oculo-
rum.*

Quàm severam oculis suis legem fixerit, vel hoc documentum esto. Habet Messana collem edicium, & oppidò amænum. Tironi nomen est. Ex hoc colle fas est, totam oculis lustrare Urbem ædificijs superbam, & portum naturâ operibusque munitissimum: hinc placidum æquor, & velivolas ex Oriente naves: illinc Calabriae montes nunc nivibus canos, nunc vernis delicijs florescentes, spectaculo non mirùs innocuo, quàm jucundo. In hoc Tirone stat Messanensis Tironum Domus, ut vel et ipsis cubiculis tam honesta voluptate oculos pascere detur. Eam tamen omnem licèt innoxia curiositatis scenam adeò Bernardus despexit, ut ne quidem vel cursim unquam

quam aspiceret, defixâ semper in cælum,
 mente, in terram oculo: indignam ratus, ex
 quâ solatia emendicaret, quæ ubertim astra
 depluerent: quando divinis in animum im-
 missis radijs sublimius ampliûsque thea-
 trum aperiebant, & gratiæ munera supra-
 naturæ vires usque eò liberaliter impertie-
 bantur, ut quidquid vel sibi, vel alijs sup-
 plex postulâset, haud difficulter impetra-
 rum cerneret. Per id sanè tempus Jacobi
 Bolani avunculi equum, fædè claudicantem
 & faciendo itineri ineptum, precibus ad
 DEUM fûs, nullo alio medicamine adhibi-
 to, eâ, qua rogatus erat nocte, sanavit: ut
 apperente luce, Catanam, quò negotia he-
 rum vocabant, pergeret expeditus.

*Iam Tiro
 multū va-
 let suis ad
 Deum pre-
 cibus.*

§. IV.

Ad hæc, quod maximè Tironis est,
 veterem, ut ajunt, hominem exuere, ad in-
 stituti se normam conformare, mundum
 calcare, motus animi in rationis gyrum fle-
 tere, firma Evangelicæ perfectionis ædifi-
 cio extruendo fundamenta sternere, & quid-
 quid porrò tirocinij ratio postulat, id omne
 magnâ animi contentione ad amussim feli-
 citerque confecit: non nescius, eum, qui
 bene cœpit, dimidium facti absoluisse. Ut
 deni-

*Strenuè ad
 excelsum
 virtutis
 apicem con-
 nititur.*

denique paucis multa dicam, Tiro noster, five morum gravitatem spectes, five accuratam in leges observantiam, five rerum divinarum vitæque religiosæ consuetudinem exigas, talem se præstitit, ut nemo non pro vectæ virtutis ascetam in eo se spectare lætus agnosceret.

CAPUT V.

Theologiæ simul & religiosæ vitæ perfectioni studet, primamque Deo hostiam offert.

§. I.

E Tirocinio ad Theologiæ scholas velut ex umbra in arenam productus, subito palam fecit, quanta ingenij acies, quàmque dives adultæ jam virtutis in eo copia lateret. Nam etsi omnes in eo curriculum syndromos velocitate mentis & acumine antereit, sapiusque disputando solennem plausum, palamque referret; eâ tamen semper fuit animi modestia, & in majores paresque reverentiâ, ut Doctorum placita, luis anteferrer, vel ab illorum sensu ne latum unguem discederet. Arguebat equidem inge-

Theologia dat operam

Maiores paresque ob- servat & colit.